

[Johannes Jensen.]

tanter — den har nemlig Repræsentanter i alle jyske Byer. Jeg mener, det gælder om, naar der er Tale om offentlige Bekendtgørelser, at finde de Former, som er mest hensigtsmæssige, og der er ingen Tvivl om, at der er visse Bekendtgørelser, navnlig af retslig Art, som bedst kan og bør samles i et for hele Landet fælles Organ. Der er endog Bekendtgørelser, som ikke bør indrykkes i de almindelige Dagblade, jeg havde nær sagt alene af Anstændighedsgrunde. Saadanne Bekendtgørelser hører naturligt hjemme i Statstidende.

Naar vi nu har denne Statstidende, vil jeg gerne understrege, hvad den højtærede Statsminister gav Udtryk for ved Fremsettelsen, at vel var Staten her kommet i Besiddelse af en lille Guldmine — saadan forstod jeg den højtærede Statsminister —, men det var ikke Meningen at udnytte den efter Kapitalisternes strengeste Krav om Udnyttelsen af en saadan Indtægtskilde. Dette glæder mig, og jeg maa paa mit Partis Vegne tilføje, at da Loven om Statstidende var et af de første Resultater af Systemskiftet, et af Systemskiftets ægtefødte Børn, er vi rede til at medvirke til at pleje dette Barn, men vi vil ikke være med til at udnytte det i alt for høj Grad som Skattekilde. Statstidende indførtes dengang, fordi man vilde afskaffe de Privilegier, som visse Dagblade havde, men vi vil ikke nu være med til at udvikle et System, hvorved Statstidende kommer til at genere den almindelige Presse. Man bør nemlig ikke glemme, at Statstidende langtfra har de store Udgifter, som Dagbladene har; den har Indtægterne, men den har ikke de Udgifter, som flere af de almindelige Blade har, og af den Grund er den stillet paa en helt anden Maade.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Medvirken til Gennemførelsen af Lovforslaget, som nu efter at være blevet behandlet i to Samlinger og være undergaaet visse store Forbedringer i det andet høje Ting er kommet her til Landstinget. Vi er villige til at se paa, om vi skulde kunne finde visse Smaaforbedringer, men selve Lovforslagets Hovedprincip kan vi tiltræde.

H. P. Jensen: Den højtærede Statsminister har jo gjort Rede for Lovforslaget, og Venstres ærede Ordfører har givet sin Tilslutning til det, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa dets Enkeltheder. Kun skal jeg understrege Betydningen af, at man har et Blad, hvor alle officielle Meddelelser, der omfatter hele Landet, kan findes, saa-

ledes at man kan holde sig à jour dermed; det vilde være ganske umuligt at finde sig til Rette i de forskellige lokale Blade.

Det er efter min Mening noget af det heldigste ved den foreslaaede Revision, at man nu faar fastlagt bestemt, hvad der ikke skal averteres i Statstidende, thi det er noget, mange Mennesker har været i Vilderede med. Der indføres nu et nyt Stykke i Loven, hvor der klart og tydeligt gøres Rede for, hvad man kan undlade at avertere, og denne Bestemmelse vil vist vække Glæde mange Steder. Jeg skal saaledes nævne Meddelelser fra Sygekasser, Fortsættelseskasser, Sparekasser, Andelskasser, Andelsorganisationer o. s. v. Alle disse Institutioner vil selvfølgelig med Tilfredshed tage imod en saadan Ændring i Loven om Statstidende.

Stk. 4 i § 1 begynder: „Endvidere finder foranstaaende Lovbestemmelser ikke Anvendelse paa“ Jeg synes, at dette „Endvidere“ falder lidt underligt ud, og da jeg kunde mærke paa den ærede Ordfører for Venstre, at der er Udsigt til, at Forslaget kommer i Udvalg, vil jeg allerede her gøre opmærksom paa, at dette vist kunde ændres, saaledes at Begyndelsen af Stykket fik følgende Ordlyd: „Foranstaaende Lovbestemmelser finder ikke Anvendelse paa“ o. s. v.

Selvfølgelig vil det ogsaa være af stor Betydning, at der bliver let Adgang for alle til at studere Statstidende, og jeg takker den højtærede Statsminister for Tilsagnet om, at man eventuelt kan faa Statstidende fremlagt paa Postkontorerne og muligvis endnu flere Steder; jo lettere Adgang der bliver til Bladet for den almindelige Befolkning, des bedre er det.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Stein: Jeg maatte forstaa den højtærede Statsminister saaledes, at Statsministeren mente, at man gennem dette Lovforslag skulde saa at sige simplificere Bekendtgørelser af mere almen Interesse her i Landet, simplificere dem i den Forstand, at man nu samlede dem paa eet Sted, hvor man til enhver Tid kunde finde dem, altsaa hvor de, der har Brug for dem, eller til hvem de har Bud, kunde søge dem. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at det foreliggende Lovforslag fyldestgør det Formaal, jeg her har nævnt. Man kan sige, som den højtærede Statsminister sagde, at Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse maaske ikke er særlig indgribende, men det har dog